οἱ ἀκροαταί του ἀλλάξουν ζωήν, θὰ ἔλθῃ ὥρα ποὺ ἀντὶ θρήνων θὰ ψάλουν ᾄσμα χαρᾶς!

Μολονότι τὸ βιβλίον ἔχει « Παροράματα », ταῦτα δὲν εἶναι τὰ μόνα. Προχείρως σημειῶ εἰς τὸ κείμενον : σ. 26 στ. 24 : *Μυροβλύτι Μάρτυρι* (ἀντὶ *μυροβλύτῃ μ.*). 36,25 *ἐννάτην* (ἀντὶ *ἐνάτην*). 66,5 *θυμηδείας* (ἀντὶ *θυμηδίας*. 10,8 *ψυχήν, ὅσα περ ἐς ἀθυμίαν ἐμβάλλει...* ἀντὶ *ψυχὴν ὅσαπερ ἐς ἀθυμίαν ἐμβάλλει,...* 70,15-16 *ὁπωςτοιοῦν* ἀντὶ *ὁπωςτιοῦν*, 70,21 *ἀπαλελαυκέναι* ἀντὶ *ἀπολελαυκέναι*. 74,8 *θεοστυγῇ* ἀντὶ *θεοστυγῆ*. 76,3 *ἀβίωτος* ἀντὶ *ἀβίοτος*.

Ἐκ τῶν ἄλλων σφαλμάτων σημειῶ : σ. 37 ἀντὶ « 20 τοῦ Μάρτη » γράφε « 29 τοῦ Μάρτη », σ. 40,23 « *ἑλώρια δέ... πᾶσι* » πρόσθες εἰς τὰ testimonia Ὅμηρος Α 4 - 5.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, δὲν δύναμαι νὰ ἐπαινέσω τὸ ἐγχείρημα τοῦ κ. Τσάρα· Ἐλπίζω δ' ὅτι, ἂν ἐπιμείνῃ νὰ ἐκδίδῃ καὶ μεταφράζῃ βυζαντινοὺς συγγραφεῖς, θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον προσεκτικώτερος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ

Bibliotheca Hagiographica Graeca. Troisième édition mis à jour et considérablement augmentée par François Halkin, Bollandiste. Tome I Aaron - Ioannes Baptista, 8⁰, σσ. XVIII+284. Tome II Ioannes Calybita - Zoticus, 8⁰, σσ. 322. Tome III Supplément, Appendices et Tables, 8⁰, σσ. 350 (+2). Société des Bollandistes, Bruxelles 1957 (Subsidia Hagiographica No 8ᵃ).

Ἡ ἔνδοξος Ἑταιρεία τῶν Βολλανδιστῶν, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν μελέτην τῶν ἁγιολογικῶν κειμένων τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, ἑπομένως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ εἰς κριτικὴν ἔκδοσιν πάντων τῶν βίων, τῶν θαυμάτων, τῶν συναξαρίων, τῶν ἐγκωμίων καὶ τοῦ ἄλλου ὑλικοῦ, διέθετε πάντοτε ἀρίστους ἑλληνιστάς, παρεσκευασμένους εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, ὡς ὁ ἀείμν. πατὴρ Ἱππόλυτος Delehaye (1859 - 1941). Ἐκτὸς τῆς συνεχίσεως τῶν Acta Sanctorum καὶ τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑταιρείας Analecta Bollandiana, πλῆθος ἐκδόσεων αὐτῆς περιέχει ὕλην ἢ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν (πρὸ καὶ μετὰ τὸ σχίσμα), ἰδιαιτέρως δὲ βοηθητικοὶ διὰ τὴν ἔρευναν εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ κατάλογοι τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἁγιολογικῶν χειρογράφων καὶ τὰ Subsidia Hagiographica, ὅπου περιελήφθησαν βασικὰ βοηθήματα, οἷα ἡ BAG (Βιβλιογραφία τῶν Ἑλληνικῶν Ἀκολου-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
22/09/2024 09:48:13 EEST - 3.147.79.224

θιῶν, τῶν μὴ περιεχομένων εἰς τὰ βασικὰ λειτουργικὰ βιβλία) ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις Λατίνου ἀρχιεπ. L. Petit καὶ ἡ BHG (Βιβλιοθήκη Ἁγιογραφίας Ἑλληνικῆς), δηλονότι τὰ κατὰ ἁγίους γραφέντα ἐνδεικτικῶς σημειούμενα, ὑπὸ τοῦ προορηθέντος Delehaye (α' ἔκδ. 1895, β' ἔκδ. 1909). Τοῦ πολυτίμου τούτου βιβλίου ἦτο ἀναγκαία οὐχὶ ἁπλῶς ἐπανέκδοσις ἢ συμπλήρωσις, ἀλλ' ἀνασκευὴ καὶ ἀνασύνταξις, λόγῳ τῆς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1909-1957 προόδου τῶν ἁγιολογικῶν μελετῶν, περιγραφῆς πολλῶν νέων χειρογράφων καὶ ἐκδόσεως καταλόγων αὐτῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνέλαβεν ὁ πατὴρ Φραγκῖσκος Halkin, ἀνὴρ ἔμπειρος μὲν περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ κριτικὰ καὶ ἐκδοτικὰ προβλήματα, φυσικὰ δὲ καὶ περὶ τὴν θεολογίαν καὶ τὴν ἁγιολογίαν τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰδικώτατος, ἀπὸ δὲ τοῦ 1935 παρακολουθῶν διὰ τῶν AB τὰς προσφάτους δημοσιεύσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἁγιογραφίας καὶ καταγράφων τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα. Αἱ ἐπισκοπήσεις αὗται ἐχρησίμευον ὡς συμπληρώματα τῆς BHG², μολονότι ἄφηναν κενὸν τῶν ἐτῶν 1909-1935, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἀνεφέροντο. Ἡ γενικὴ συμπλήρωσις καὶ ἑνοποίησις τοῦ ἔργου ἦτο ἀναγκαία, ἐγένετο δὲ μὲ ταχὺν ρυθμὸν καὶ ἀτρύτους κόπους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι εἰδικός τις διὰ νὰ ἐννοήσῃ, ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιῇ τὸ βιβλίον μετ' ἐπιγνώσεως.

Εἰς τὰ προλεγόμενα μᾶς ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας του. Αὕτη ἀφορᾷ α') εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐνδείξεων τῶν παλαιῶν ἐκδόσεων τῶν ἁγιογραφικῶν κειμένων, β') εἰς καταγραφὴν οὐ μόνων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν Θεοτόκον ὁμιλιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν (Χριστουγέννων, Θεοφανείων, Ὑπαπαντῆς κλπ.), δεδομένου ὅτι αἱ ὁμιλίαι αὗται ἐπεῖχον ἐν τῇ βυζαντινῇ λειτουργικῇ τὴν αὐτὴν θέσιν τῶν βίων τῶν ἁγίων. Ὀρθῶς εἰσήγαγεν ὁ ἐκδότης τὴν κατηγορίαν αὐτῶν τῶν λημμάτων. γ') Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐνδείξεων ὅλων τῶν ἀνεκδότων κειμένων τῶν σημειωθέντων εἰς τὸ περίφημον ἔργον τοῦ Ehrhard, Überlieferung I-III (1937-1952). Ἡ καινοτομία αὕτη ὑπῆρξε σημαντικὴ καὶ λίαν χρήσιμος. δ') Εἰς ἀναγραφὴν πάντων τῶν ὀνομάτων τῶν μαζικῶς ἀναφερομένων ἁγίων, καὶ παραπομπὴν εἰς τὸ κύριον λῆμμα (π.χ. 42 μάρτυρες οἱ ἐν Ἀμορίῳ). Ὁ νέος ἐκδότης ἔλυσε τὸ θέμα τῆς ἀριθμήσεως, διατηρήσας τὴν παλαιὰν τοῦ 1909, εἰς τὴν ὁποίαν μυριάκις ἤδη παρέπεμψαν μέχρι τοῦ 1957 οἱ μελετηταί, παρεμβαλὼν δὲ τὰ νέα λήμματα ὑπὸ ἐκθέτας (π.χ. 255, 255ᵃ, 255ᵇ, 255ᶜ). Ὁμοίως τὸ θέμα τῆς ἀναφορᾶς τῶν χειρογράφων ἐκεῖ ὅπου τὸ κείμενον εἶναι ἤδη ἐκδεδομένον, καὶ τῆς παραπομπῆς εἰς καταλόγους χει/φων πέραν τῶν βασικῶν διὰ τὰ ἁγιολογικὰ κείμενα. Ἑπόμενον εἶναι ὅτι οὔτε οἱ ἐκδεδομένοι χειρ/φων κατάλογοι, οὔτε τὸ βιβλίον τοῦ Ehrhard εἶναι ἐξαντλητικά, ἑπομένως θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε δυνατότης νὰ προστεθοῦν νέαι ἐνδείξεις χει/φου παραδόσεως εἰς τὰς ἤδη σημειουμένας (καὶ δὴ μετὰ ἐπιμελεστέραν παλαιογραφικὴν ἔρευναν ἢ περιγραφὴν γνωστῶν ἤδη

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
22/09/2024 09:48:13 EEST - 3.147.79.224

κωδίκων), τούτου δ' ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν ὁ ἐκδότης. Οὗτος προσεπάθησεν ἀκόμη νὰ λύσῃ ἑνιαίως τὰ χρονολογικὰ ζητήματα τῆς ἡμερομηνίας θανάτου τῶν ἁγίων, τῆς λατρείας, ὡς καὶ τὰ τῶν συγγραφέων (πατρότης τῶν κειμένων).

Ἐνδιαφέροντα καὶ χρήσιμα εἶναι τὰ ἑπτὰ Παραρτήματα τοῦ βιβλίου, λήμματα ἀναφερόμενα εἰς τὰ κείμενα τὰ σχετικὰ μὲ τὸν Σταυρόν, τὸν Χριστόν, τὴν Θεοτόκον, τὰς Ψυχωφελεῖς διηγήσεις, τὰς ἑορτὰς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὴν τιμὴν τῶν εἰκόνων, τοὺς Βίους καὶ ἀποφθέγματα τῶν Πατέρων (ἁγίων μοναστῶν) τῆς Συρίας, Αἰγύπτου, Ἰταλίας καὶ τέλος τὰς ὁμιλίας εἰς τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς τοῦ Σωτῆρος, κείμενα μὴ ἁγιολογικὰ ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου. Τὰ παραρτήματα κατέλαβον τὸ κύριον μέρος τοῦ τρίτου τόμου. Τοῦ πρώτου τόμου προηγοῦνται αἱ βραχυγραφίαι τῆς βιβλιογραφίας καὶ τῶν ὅρων. Τὸ ὅλον ἔργον κατακλείουν Πίνακες συγγραφέων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐγράφησαν τὰ καταγραφέντα λήμματα, ἐκδοτῶν τῶν ἐν λόγῳ κειμένων, καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν κειμένων (initiorum), καθὼς addenda τινὰ καὶ errata.

Διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τῆς τρίτης ταύτης ἐκδόσεως (ἡ ὁποία δὲν πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἡ τελευταία), ἐξυπηρετεῖται τὰ μέγιστα ἡ φιλολογικὴ ἐπιστήμη. Διότι ἡ BHG[8] χρησιμεύει ἀμέσως οὐ μόνον εἰς ἐξακρίβωσιν τοῦ τί ἐγράφη ἢ ἐδημοσιεύθη περί τινος ἁγίου ἢ ἑορτῆς τῆς Ἑλλην. Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς πατρότητος τῶν γραφέντων βοηθεῖ, παραλλήλως πρὸς τὰ Initia Patrum τοῦ πατρὸς Χρυσ. Baur. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δ' εἶναι τὸ βασικὸν σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὁ εἰδικὸς μελετητὴς τὰς προσθήκας καὶ παρατηρήσεις του.

Ἀπό τινων ἐτῶν ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Ὕμνων Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, βασανίζων δὲ τὸ θέμα τῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας (κοντακίων κοινῶς καλουμένων — ἐννοῶ τὰ ἀκέραια ἢ σχεδὸν ἀκέραια καὶ ὄχι τὰ εἰς τὰ σημερινὰ λειτουργικὰ βιβλία περικεκομμένα ἢ μεταγενέστερα), γνωρίζω τὴν σχέσιν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἁγιογραφία, καὶ δὴ τὰ συναξάρια, πρὸς τοὺς ἁγιολογικοὺς ὕμνους. Τινὲς τούτων, φερόμενοι ὡς τοῦ Ρωμανοῦ, δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Μελῳδόν, εἶναι ἀναμφισβητήτως νόθοι, ἀλλ' οὐχὶ ὅσοι συνήθως ἐνομίζετο ἄλλοτε. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ὕμνοι οἵ τε νόθοι καὶ οἱ ρωμανικοί, καθὼς καὶ οἱ μὴ γραφέντες ὑπὸ πρωΐμου ποιητοῦ (ς' αἰ.) ἀλλὰ μετὰ ταῦτα (καὶ μέχρι τοῦ ἐνάτου ἢ δεκάτου αἰ.) εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντες ἀπὸ ἁγιολογικῆς ἀπόψεως. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἢ διασκευάζουν πατερικὰς ὁμιλίας ἢ συναξαρικὰ κείμενα, ἢ εὐρέως χρησιμοποιοῦν αὐτά, χωρὶς νὰ εἴμεθα πάντοτε βέβαιοι ὅτι αὐτούσια τὰ κείμενα ταῦτα ἐσώθησαν μέχρις ἡμῶν καὶ δὴ εἰς τὴν πρώϊμον (προμεταφραστικήν των) μορφήν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου τῶν ἁγίων τῶν πατμιακῶν κοντακαρίων (Ρωμανοῦ Ὕμνοι, τόμος Β' ὑπὸ Μ. Ναουμίδου καὶ Π. Νικολοπούλου) καὶ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
22/09/2024 09:48:13 EEST - 3.147.79.224

τῶν σιναϊτικῶν κοντακαρίων (αὐτόθι, τόμος Γ' ὑπὸ Ν. Λιβαδάρα), καὶ ἡ λεπτομερεστάτη (ἄνευ προηγουμένου) περιγραφὴ τῶν ἐν λόγῳ πέντε κωδίκων, εἶναι ἔργον ἁγιολογικόν, ὅπερ δὲν πρέπει οὐδ' ἀμνημόνευτον καὶ ἀπαρατήρητον νὰ μένῃ οὐδ' ἀνεκμετάλλευτον. Ἴσως ὁ πατὴρ Halkin θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ τὴν σύνταξιν ἑνὸς νέου Appendix Hymnographicus, στηριζομένου ἰδίᾳ εἰς τὰς δημοσιεύσεις τοῦ Pitra, τοῦ Krumbacher, τοῦ Maas, τοῦ Εὐστρατιάδου καὶ τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν Λιβαδάρα, Νικολοπούλου, Ναουμίδου. Εἰς τὸ παράρτημα αὐτὸ φυσικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ καταγραφοῦν μόνον οἱ ἁγιολογικοὶ ὕμνοι (καὶ δὴ οἱ ἀκέραιοι ἢ σχεδὸν ἀκέραιοι μόνον), ἀνεξαρτήτως γνησιότητος αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ ἐγράφησαν πρὸ τῆς κατὰ τὸν ια' αἰ. μεταρρυθμίσεως τῶν (χει/φων) λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἴτε εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐγράφησαν εἴτε εἰς τὴν Δύσιν (ὑπὸ Ἰταλιωτῶν). Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν ἡ πρότασίς μου αὕτη εὕρισκεν εἰς τὸ μέλλον ἀπήχησιν: Ἡ ρητορικὴ καὶ ἡ ὑμνογραφία ἔχουν τὴν αὐτὴν συγγένειαν πρὸς τὴν ἁγιολογίαν καὶ ἡ τῆς δευτέρας (τῆς ὑμνογρ.) δὲν ἀνεγνωρίσθη ὅσον ἔπρεπεν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ συγχαρητήριά μας ἑνώνονται μὲ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν πατέρα Halkin δι' ἓν τόσον ἐπίπονον καὶ χρήσιμον ἔργον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ

Sévérin Salaville et Eugène Dalleggio, Karamanlidika. Bibliographie analytique d'ouvrages en langue turque imprimés en caractères grecs. I, 1584-1850. Athènes 1958, 8⁰, σσ. XI+325 (+3). Collection de l'Institut Français d'Athènes. Centre d'Études d'Asie Mineure - Archives musicales de Folklore dirigés par Mme Melpo Merlier.

Οἱ δύο συνεργάται τῆς ΕΕΒΣ, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ὁ νέος βιβλιογραφικὸς ἆθλος, γνωστοὶ ὁ μὲν πατὴρ S. Salaville ἀπὸ τὰς λειτουργικὰς μελέτας του, αἱ ὁποῖαι ἐτιμήθησαν ἐσχάτως διὰ τοῦ τελευταίου τόμου XVI (1958) τῆς RÉB ὅστις τῷ ἀφιερώθη, ὁ δὲ κ. Dalleggio ἀπὸ τὰς βυζαντινολογικὰς καὶ ἱστοριοδιφικὰς ἐργασίας του, ἀναφερομένας καὶ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, ἐξηγοῦν εἰς τὸν πρόλογον πρῶτα τὸν ὅρον Καραμανλίδικα τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποίησαν διὰ νὰ στεγάσουν τὴν δίτομον συλλογὴν τῶν βιβλιογραφικῶν ἀναγραφῶν ὅσων βιβλίων ἐτυπώθησαν τουρκιστὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Ὄντως (ὅπως ἀλλοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ φραγκο-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
22/09/2024 09:48:13 EEST - 3.147.79.224